

I.

Коли-б село Залісє, положене у східній Галичині, мало свого літописця, то він день 9-го червня 1891. року мусів би записати в літописи села як день невиданого нещастя, якого і найстарші люди Залісє не запам'ятали. Вправді те саме нещастє стрінуло тоді і иньші села в тій стороні, що Залісє, однак на жаднім не оставило оно таких тяжких слідів, як на сїм селі. Нещастє се найшло тоді малий відгомін в ріжних часописах, але сьвіт скоро єго забув, в селі же наслідки єго давали ся в знаки ще довгі літа.

Василь Левіцкий, парох Залісє, вернувши з похорону, ще дрімав по обіді на отомані, коли нараз збудила єго жінка, нетерпеливо посїпавши за плече.